

מ"ת 12078/04/16 - מדינת ישראל נגד פרי אוחנה

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

מ"ת 12078-04-16 מדינת ישראל נ'
אוחנה (עציר)
17 אפריל 2016

בעניין:

המבקשת

מדינת ישראל

נגד

המשיב

פרי אוחנה (עציר)

#2#<

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד נוח רחאל מטעם המשיב: הובא באמצעות שב"ס וב"כ ועו"ד שרון קינן

החלטה

לפניי בקשה למעצר עד תום ההליכים בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

1. בכתב האישום, אשר הוגש בתאריך 7.4.2016, מיוחסות למשיב עבירות של **סחר והספקת סמים מסוכנים**, לפי סעי' 13 + 19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: **פקודת הסמים**); **החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעי' 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים; **שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעי' 244 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

2. כתב האישום מפרט שורה ארוכה של עסקאות מכירה ורכישת סמים, לא בסדר כרונולוגי, כמפורט להלן:

· בתאריך 29.3.16, סיפק המשיב ליהודה בן חמו (להלן: **בן חמו**), 2 סיגריות מאולתרות של סם מסוג חשיש.

· כיומיים עובר לתאריך 31.1.16, רכש המשיב בבית שאן 25 גרם סם מסוכן מסוג חשיש.

- בתאריך 25.1.16, סיפק המשיב לדוד קריספין (להלן: **קריספין**) סיגריה מאולתרת של סם מסוג חשיש.
- בין החודשים ינואר למרץ 2016, סיפק המשיב לקריספין, בשתי הזדמנויות נוספות, סיגריות מאולתרות של סם מסוג חשיש.
- בתאריך 25.1.16, התקשר המשיב לקריספין וביקש כי יספק לו 2-3 סיגריות חשיש, ובתמורה המשיב יספק לו למחרת היום 3 סיגריות דומות.
- בתאריך 25.1.16, התקשר המשיב אל סייף חפאידה (להלן: **סייף**) וביקש ממנו כי ימסור לדודו - שלומי, סמים מסוכנים מסוג חשיש בתמורה ל - 100 ₪ מכיוון שלנאשם אין מה לעשן.
- בתאריך 26.1.16, התקשר המשיב אל נתנאל רובינסון (להלן: **נתנאל**) ובתגובה לשאלתו האם יש לו מה לעשן, השיב המשיב כי ימכור לו 5 גרם של קנבוס רפואי כדי שנתנאל ימכור אותו.
- בתאריך 27.1.16, התקשר המשיב אל אחותו פנינה ואמר לה כי הכין עבורה סם מסוג קנבוס רפואי ושתבוא לקחתו.
- בתאריך 28.1.16, התקשר יוסי אדוני (להלן: **יוסי**) למשיב וביקש ממנו סם מסוג קנבוס רפואי. המשיב הסביר לו כי מדובר ב"פרח" של צמח הקנבוס ולא ב"ג'וינט" ויוסי אמר לו שהוא בדרכו אליו. בהמשך, עדכן המשיב את יוסי כי הוא יכול למסור לו סם מסוג חשיש וכי פרח הקנבוס מצוי במקום אחר. משסירב יוסי לקבל סם זה, הודיעו המשיב כי ייסע עם אחר לשיכון ד' בטבריה ושם ייתן לו "פרח" ו"אצבע" של חשיש.
- בתאריך 28.1.16, התקשר המשיב למיכאל קורולופ (להלן: **מיכאל**), תוך שהוא צופה מחלון ביתו לעבר ביתו של מיכאל, והזהירו כי אנשי משטרה, בליווי כלבנים, נמצאים מחוץ לביתו ועומדים לערוך חיפוש, וכי עליו להתעורר ולסגור את הבית. בהמשך, התקשר המשיב שוב אל מיכאל ומסר לו כי יש שתי מכוניות של כלבני משטרה בסמוך לביתו וכי המשטרה נערכת לערוך חיפושים בשכונת מגוריהם ושלא ישאיר בביתו "אפילו חצי סיגריה" וכי עליהם להיות עירניים.
- בתאריך 24.3.16, נעצר המשיב לחקירה בגין המעשים המתוארים לעיל. בין התאריכים 1.4.16 ל - 4.4.16, התקשר המשיב, בעודו נתון במעצר בכלא "צלמון", מטלפון המצוי בבית המעצר, ובניגוד לאיסור החל על עצור בשלבי חקירה לערוך שיחות טלפון - 21 פעמים לדודתו יפה דדון, וזאת לאחר שנחקרה אף היא באזהרה בתיק זה. כמו כן, בין התאריכים 2.4.16 ל - 4.4.16, התקשר המשיב 9 פעמים לאחותו פנינה אוחנה אשר נחקרה אף היא באזהרה בתיק זה; בין התאריכים 1.4.16 ל - 4.4.16, התקשר המשיב 6 פעמים לאלין קריספין, וזאת לאחר שנחקרה באזהרה; המשיב התקשר ביום 3.4.16 לקריספין, לאחר שזה נחקר באזהרה; בתאריך 1.4.16 התקשר המשיב 3 פעמים לשרי אביטן, בת זוגו לשעבר של מיכאל (להלן: שרי), אך היא לא ענתה. בתאריך 2.4.16 התקשר המשיב שוב לשרי וניסה לברר עימה האם המשטרה עצרה את מיכאל, ובהמשך ביקש ממנה כי תברר עבורו פרטים מחקירתו של מיכאל.

3. בבקשת המעצר נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה טובות להוכחות המיוחס למשיב בכתב האישום, לרבות תמלול האזנות סתר אשר בוצעו למכשיר הפלאפון של המשיב, הן לעניין עבירות הסמים והן לעניין שיבוש החקירה; עדויות של שניים המאשרים כי המשיב סיפק להם סמים מסוכנים, במספר הזדמנויות שונות; פלטי טלפון מכלא צלמון בנוגע לניסיונות שעשה המשיב לשבש את החקירה בעניינו; עדותה של שרי המפלילה את המשיב בשיבוש החקירה, וכן שתיקת המשיב בחקירתו והיעדרה של גרסה חלופית. באשר לעבירות הסחר בסמים מסוכנים הרי שקמה חזקת מסוכנות סטטוטורית אותה לא הפריך המשיב. בדיון שהתקיים בפניי, הוסיף ב"כ המבקשת, כי בכוונתם להגיש כתבי אישום נוספים, בהליך רגיל, כנגד מעורבים אחרים. האבחנה בינם לבין המשיב טמונה בהיקף העבירות.

4. לטענת המבקשת, לנוכח המסוכנות הנובעת ממעשיו ומעברו, המכיל הרשעות רבות וכן מאסר מותנה בן 5 חודשים בר הפעלה, לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בחלופת מעצר כלשהי, ולכן יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

5. בדיון שהתקיים בפניי ביום 11.4.2016, טען הסנגור כי הראיות שנאספו בחקירה זו, אף אם יש בהן ממש, ואף אם המשיב יודה בסופו של יום במיוחס לו, אינן מצדיקות מעצר עד תום ההליכים. לדבריו, עסקינן בחקירה אשר החלה לפני מס' חודשים וכל שנאסף על ידי המשטרה הינן אותן שיחות טלפון, אותן לא שלל הסנגור, אך טען כי הן מלמדות על מעין "אחוות נרקומנים", דהיינו ניסיונות להשיג סם מסוג חשיש לשם עישונו ולא לשם מסחר בו, כפי שמפרשת זאת המבקשת. הסנגור ציין כי בניגוד לטענת המבקשת המשיב לא שמר על זכות השתיקה אלא מסר גרסה, אך כאשר הבין שהוא נחקר אף בנוגע לאירוע אחר (איומים על חבר שנפטר), בחר לשמור על זכות השתיקה. הסנגור הלן על כך שחלק מן המעורבים, אשר להם, על פי הנטען, מכר המשיב סם, לא נעצרו ולא נחקרו, ואף לא הוגש כנגדם כתב אישום. באשר לטענת השיבוש, טענה זו מבוססת על פלט שיחות מבית המעצר לאנשים הרשומים בכתב האישום, ותו לא. לדבריו, נאסר על המשיב לשבש את החקירה אך לא נאסר עליו להתקשר. לדבריו, האנשים אליהם התקשר המשיב, על פי הנטען, לא נחקרו על כך כלל, פרט לשרי אשר אישרה כי המשיב התקשר אליה ושאל אותה מדוע בעלה עצור. אף בנוגע לשיחות עם מיכאל במהלכן, על פי הנטען, הזהירו מפני חיפוש משטרת, לא נבדק האם אכן התרחש אירוע שכזה. לדבריו, אף אם שיחה זו התקיימה, הרי שמתוכנה לא עולה שיבוש, ודאי לא כזה המצדיק מעצר.

6. הסנגור אישר כי למשיב הרשעות קודמות ומאסר על תנאי חב הפעלה. עם זאת, גיליון הרשעותיו הקודמות מלמד על שינוי דרסטי שערך בחייו. פרט להרשעתו בשנת 2012 בגין החזקת סם לצריכה עצמית, קדמה לה עבירה שבוצעה בשנת 2005. נסיבות חייו של המשיב קשות. לדבריו, הוא חי עם הגב' הילה דהאן, המכורה לסמים שנים רבות, בעקבות תאונת דרכים קשה שעברה ומחלות שונות מהן היא סובלת. המשיב מסייע לה ותומך בה, דבר אשר אילץ אותו למכור ולרכוש סמים, כמפורט בכתב האישום. לנוכח האמור, עתר הסנגור לשחררו של המשיב בתנאים ובערבויות שייקבעו. לחילופין, שחררו למעצר בית אצל בן משפחה.

ראיות לכאורה:

7. סעיף 21(ב) לחוק המעצרים מורה כי נאשם יעצר עד לתום ההליכים רק אם נוכח בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו. כפי שנפסק, דרישה זו משמיעה כי על בית המשפט להשתכנע כי יש בראיות הגולמיות שלפניו פוטנציאל הוכחתי משמעותי דיו כדי לבסס סיכוי סביר להרשעת המשיב, לאחר שראיות אלו יעובדו בכור ההיתוך של ההליך הפלילי ודיני הראיות(ראו - בש"פ 2202/16 **שלומי מועלם נ' מדינת ישראל**) ניתן ביום 10/04/16)). בית-המשפט הבוחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבוש השלעילת מעצרינו נדרש, אלא לבחון האם דיבראיות אשר הובאו בפניו, באמת נוכחנה במהלך המשפט, כדילהוכיח את אשמת המשיב מעבר לכל ספק סביר (ראה בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, 148).

8. במקרה שלפניי, הסנגור לא חלק חד משמעית על קיומן של ראיות לכאורה, ואף לא הצביע על סתירות או פירוט בתשתית הראייתית, אשר יהא בהן כדי לאיינה או להחלישה. טיעוניו של הסנגור כוונו למטרה אחת והיא - אף אם קיימות ראיות לכאורה, אין בהן כדי ללמד על חומרה המחייבת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

עיינתי בחומר הראיות וסבורני כי ניתן לחלקו לשניים - זה העוסק בעבירות הסחר בסמים מסוכנים וזה העוסק בשיבוש מהלכי המשפט.

עבירות הסמים:

9. התשתית הראייתית בנוגע לעבירות הסמים המיוחסות למשיב בכתב האישום, מבוססת, בעיקרה, על שיחות רבות אשר נקלטו ותועדו בהאזנת סתר למכשיר הפלאפון שלו. מן השיחות הרבות עולה תמונה לפיה המשיב עסק בתקופה הרלוונטית בסחר בסמים, הן מכירה והן רכישה. בשל ריבוי השיחות, להלן מספר דוגמאות לשם המחשה:

- שיחה מס' 382 מיום 26.1.2016, מתעדת עסקה לרכישת סם מסוג חשיש בין המשיב לנתנאל, אשר בחקירתו שמר על זכות השתיקה ולא הסביר מהות שיחה זו.
- שיחה מס' 642 מיום 28.1.2016, המתעדת שיחה ממנה עולה כי המשיב מכר ליוסי, סם מסוג קנבוס.
- שיחה מס' 306 מיום 26.1.2016, המתעדת שיחה נוספת בין המשיב ליוסי, בנוגע למכירת סמים מסוג קנבוס.
- שיחה מס' 263 מיום 26.1.2016, המתעדת שיחה ממנה עולה כי המשיב מכר לאושרי צ'וצ'אק, סם

מסוג חשיש.

שיחה מס' 274 מיום 28.1.2016, המתעדת שיחה ממנה עולה כי המשיב מכר ליוסי, סם מסוג קנבוס.

שיחה מס' 231 מיום 25.1.2016, ממנה עולה כי המשיב מבקש מקריספין שיביא לו 2-3 סיגריות "בוף" (הכוונה לחשיש) ומחר הוא יחזיר לו. קריספין משיב שהוא זקוק לזה בעצמו "ובגלל זה אני לחוץ אליך, כי אין לי כלום".

שיחה מס' 2089 מיום 31.1.2016, במהלכה מלין המשיב בפני בן חמו כי אלמוג גנב ממנו 25 גרם חשיש והחליפו ב"שוקו רעל" (חשיש באיכות ירודה). בן חמו מבקש בכל זאת שהמשיב יספק לו סם והמשיב מסביר לו שהסם נלקח ממנו.

שיחה מס' 373 מיום 26.1.2016, במהלכה מבקש המשיב מסייף לרדת למטה לצומת ולהביא עמו 100 ₪ עבור "אתה יודע מה...".

10. מן השיחות הרבות עולה כי המשיב עסק בתקופה הרלוונטית בסחר בסם מסוכן, הן חשיש אשר מקורו לא ברור, והן קנבוס רפואי, איכותי, כהגדרתו, אותו השיג מאחר. בניגוד לטענת הסנגור, השיחות המתועדות כוללות אף שיחות בין המשיב לבין שכנו מיכאל בנוגע לרכישה/מכירת סם מסוכן וכן בנוגע לכספים שהופקו ממכירת סמים, ולא רק בנוגע לחיפוש אותו בכוונת השוטרים לערוך בביתו של מיכאל (ראו בהקשר זה שיחות מס' 81, 88, 161, 994, 1077, 1078 ועוד, מתאריך 18.1.16, מעמדת האזנה מס' 166598).

11. במהלך חקירתו מיום 4.4.2016, הושמעו למשיב כל אותן שיחות מהן עולה בבירור כי עסק בצורה אינטנסיבית ולאורך זמן במכירה ורכישת סמים. המשיב לא מוסר כל הסבר לשיחות הללו. לרוב השאלות משיב כי הוא שומר על זכות השתיקה, ולחלק מהן משיב כי אינו עוסק בסמים כלל. יובהר, כי הדוברים בשיחות הנ"ל מזוהים בבירור הן על ידי חלק מן הדוברים עצמם במהלך חקירתם במשטרה, והן באמצעות מספרי הפלאפון שברשותם.

12. פרט לשיחות מהאזנת הסתר, הופלל המשיב על ידי מספר נחקרים, כמפורט להלן:

המשיב הופלל על ידי **קריספין**, באמרתו מיום 31.3.16, באספקת סם מסוג חשיש, אם כי טוען כי קיבל זאת ללא תמורה.

בחקירתו של **בן חמו**, מיום 29.3.16, נשאל הנחקר האם הוא רוכש מהמשיב סמים מסוג חשיש והשיב: "יכול להיות שפגשתי אותו וביקשתי ממנו, יכול להיות שזה קרה ויכול להיות שזה לא קרה, לא יודע" (בשורה 53). לאחר שמשמיעים לו שיחה מהאזנת הסתר, מאשר הנחקר כי שוחח עם המשיב בנוגע לכך שאדם בשם אלמוג

גנב מהמשיב 25 גר' חשיש והחליפו בחשיש פחות טוב. לדבריו, קיבל בעבר מהמשיב שתי סיגריות סם מסוג חשיש ("בוף" כהגדרתו), אך לא שילם לו (שורות 72 - 76 לאמרתו). לדבריו, המשיב כל הזמן מחליף מספרי טלפון.

הילה דהן, חברתו של המשיב, נחקרה בתאריך 29.3.16. בחקירתה אישרה כי היא נוהגת לעשן חשיש מידי יום בשל מצבה הרפואי. לדבריה, את הסמים רוכשת בטבריה ובבית שאן מאנשים שאינה מכירה. לשאלה האם בן זוגה - המשיב, מספק לה סמים השיבה בשלילה, וטענה כי מעולם לא ביקשה ממנו. כאשר מושמעת לה שיחה בינה לבין המשיב טענה כי השיחה נסובה סביב כביסות וחומרי ניקיון.

יוסי נחקר בתאריך 29.3.16. בחקירתו אישר כי האזנת הסתר מתעדת שיחות בינו לבין המשיב. לדבריו, המשיב סיפק לו משחה לטחורים ("פרחים").

נחקר אף **חביב גדו**, בתאריך 28.3.16, וזאת בעקבות מספר שיחות שקיים עם המשיב, אשר תועדו בהאזנת הסתר, מהן עולה כי המשיב הציע למכור לו "משהו טוב מהרופא" (הכוונה לקנביס רפואי).

המשיב עומת בחקירתו עם גרסאותיהם של כלל העדים אשר הפלילו אותו במכירת סמים, אך פרט להכחשת גרסתם, לא סיפק כל הסבר חלופי לדברים שמסרו.

13. מאמרות המפלילים, ומשיחות הטלפון הרבות עולה, כי המשיב ושאר המעורבים השתמשו במילות קוד כדי להסוות את מהות העסקה וסוג הסם, התנהלות האופיינית לסוחרי סמים ולא למי שאינו עוסק בכך, או מי שמטרתו הינה אך רכישת סם לצריכה עצמית.

14. נחקרים רבים, אשר שמם עלה משיחות הטלפון עם המשיב בהקשר של רכישת סם, טענו בחקירתם כי היכרותם עם המשיב שטחית ("שלום שלום" כהגדרתם), וכי לא שוחחו עמו על רכישת סם אלא על עניינים אחרים (משחה לטחורים; מכירת ירקות למרק; שוקולד או שקיות של שוקו, ושלל גרסאות נוספות). אף בגרסאות בלתי מהימנות אלה יש כדי לחזק את הרושם בדבר פעילות סחר נרחבת של המשיב עם אחרים, המודעים היטב לחשיבות הכחשת הדברים בחקירתם במשטרה. מחומר הראיות אף עולה כי המשיב נהג להחליף תכופות מספרי טלפון, התנהלות אשר אף היא מחזקת את הרושם כי היה לו מה להסתיר, וכי מעשיו אינם תמימים.

15. בחנתי אף את טענת הסנגור בדבר אפליה, לכאורה, באי הגשת כתבי אישום כנגד מעורבים נוספים, אשר לטענת המבקשת רכשו או מכרו למשיב סמים. אין בידי לקבל אף טענה זו. מחומר הראיות ניתן לערוך אבחנה ברורה בין המשיב, המעורב בשיחות ועסקאות רבות, לבין יתר המעורבים, אשר נטלו חלק בעסקה זו או אחרת. כלל המעורבים נחקרו באזהרה, וכפי שציין ב"כ המבקשת עניינם ייבחן בנפרד.

עבירת שיבוש מהלכי משפט:

16. במסגרת האזנת הסתר תועדה שיחה בין המשיב לשכנו מיכאל, במהלכה מזהירו המשיב אודות נוכחות שוטרים עם כלבים מחוץ לביתו, וכי הם עומדים להיכנס אליו, ואף מפציר בו שיסגור את הבית ושלא ישאיר אפילו חצי סיגריה (ראה שיחות מס' 2315 ו- 2317 מתאריך 28.1.16, עמדה מס' 166598).

17. נוסף על האמור, שרי, בחקירתה מיום 4.4.16 (בשורות 69 ואילך), הפלילה את המשיב בכך שלאחר מעצרו, התקשר אליה מבית המעצר ושוחח עימה אודות החקירה בגינה נעצר, ואף שאל אותה אודות שותפו לעבירות, מיכאל, וביקש ממנה שתבדוק האם גם הוא נעצר ותברר פרטים עבורו. לדבריה, המשיב אף פעם לא התקשר אליה קודם לכן, אלא רק לאחר מעצרו, כאמור.

18. ממזכר שערכה החוקרת נטלי לביא בתאריך 5.4.16 (מסומן קד' בתיק החקירה) עולה כי המשיב ביצע מכלא צלמון, עת היה נתון במעצר, עשרות שיחות טלפון לאנשים שונים, כמפורט בכתב האישום. כמו כן מצורף פלט השיחות הרלוונטי (מסמך קז' בתיק החקירה).

19. טענת המשיב בחקירתו לפיה כלל אינו עוסק בסחר בסמים או בכל עיסוק הקשור בכך, אינה מתיישבת עם תוכן השיחות, וודאי לא עם התנהלותו לנוכח הימצאותם של שוטרים עם כלבים בסמוך לביתו של מיכאל - שותפו ושכנו.

20. שתיקת המשיב בחקירתו, לאחר שעומת עם חומר החקירה המפליל בעניינו, רועמת. המשיב לא סיפק כל הסבר באשר לשיחות הרבות המתעדות עיסוק אינטנסיבי בסחר בסמים מסוכנים; לא סיפק הסבר באשר לניסיונותיו לדלות פרטים ולשבש את חקירתו, ולמעשה הגרסה שמסר סנגורו בדיון שהתקיים לפניו, באשר למניע לרכישת הסמים (בשל מצבה הרפואי הקשה של חברתו של המשיב) הינה גרסה אשר לא בא זכרה כלל בחקירה, ולכן משקלה זעום.

לאור האמור לעיל אני קובע כי קיימות ראיות טובות לכאורה כנגד המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

עילת מעצר:

21. עבירות סמים, ובמיוחד עבירות של הפצת הסמים, מקימות חזקת מסוכנות מכוח הוראות סעיף 21 לחוק המעצרים. מדובר בעבירות אותן ניתן לבצע בכול מקום ובכול זמן:

"מסוכנות זו נלמדת ממאפייניהן של עבירות אלה ובכללם הנזק הרב לחברה

הטמון בנגע הסמים, הפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב בצידן, והעובדה כי מדובר בעבירות שלצורך ביצוען לא נדרשת בהכרח יציאה מהבית... מאפיין משמעותי נוסף נוגע לעובדה שפעמים רבות מעורבים בעבירות אלה גם אנשים נורמטיביים נעדרים עבר פלילי... ויתכן שאף מן העובדה כי הפעולות הנדרשות מחלק מהמעורבים נראות שוליות עבור המבצעים אותן, כגון העברת חפץ ממקום למקום, כך שגם אנשים נורמטיביים מוכנים לבצען מבלי לחשוב על השלכות מעשיהם עד תום."

[בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 11.5.2011)].

22. כאשר מדובר בעבירות מסוג זה הכלל שנקבע בשורה של פסקי דין הוא כי: "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר." [בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל, (מיום 25/5/09)].

דוגמא למקרים חריגים [גיל צעיר; עבר נקי; תסקיר חיובי], ראו: בש"פ 8955/08 סימן טוב נ' מדינת ישראל (מיום 23.11.2008);

23. ככל שתוכנה עובדותיו של כתב האישום, ונקודת המוצא בשלב זה של ההליכים היא שבידי המבקשת ראיות לכאורה לכך, כי אז תתחייב המסקנה שעניין לנו עם מי שתמורת בצע כסף מוכן היה לתת את ידו להפצתו של נגע הסמים, ועל נזקיו של נגע זה נדמה כי אין צורך להרבות מלים. הדברים נכונים אף במקרים בהם ניתנה חוות דעת חיובית מטעם שירות המבחן (ראו למשל: בש"פ 3740/11 אלעלאין נ' מ"י (מיום 24.5.11)).

24. מסוכנות זו לביטחון הציבור מתחזקת על רקע גיליון הרשעותיו הקודמות של המשיב, המכיל 9 הרשעות קודמות, בין היתר בגין עבירות סמים, שיבוש מהלכי משפט והפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטרים וכן עבירות אלימות ורכוש, זאת החל משנות התשעים של המאה הקודמת, עת היה קטין, וכלה בהרשעתו האחרונה מיום 12.5.2013 בת"פ (שלום-טבריה) 24909-12-12, בגין החזקת סמים לצריכה עצמית (לתיק זה צירף המשיב תיק נוסף בגין עבירה זהה, והורשע אף בה).

לאור האמור לעיל אני קובע כי מעשיו של המשיב מבססים עילות מסוכנות וחשש לשיבוש הליכי משפט והתחמקות מהם, אף לנוכח העונש הצפוי למשיב באם יורשע בדין, וכן חשש להשפעה על עדים, לנוכח היכרותו הטובה של המשיב עם מרבית עדי התביעה, כפי שעולה מהאזנת הסתר.

חלופת מעצר:

25. סעיף 21 לחוק המעצרים קובע :

עמוד 8

"(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולעניין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:
(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של המשיב, פחותה".

26. ב"כ המשיב טען לשחרורו של המשיב בערבויות מתאימות או לחילופין למעצר בית בבית בן משפחה, וזאת מבלי שנקב בזהותו של אותו אדם.

27. המסוכנות העולה מעבירות הסמים קיימת בכל אחת ואחת מהחוליות המרכיבות את שרשרות הפקת ומעבר הסם, כך נאמר:

"בית משפט זה חזר ופסק בשורה ארוכה של החלטות, כי עיסוק ביבוא סמים, כמו גם סחר או החזקה שלא לצריכה עצמית, הן עבירות המורכבות מפעילות של חוליות שונות בשרשרת (ראו, למשל, בש"פ 3073/05 שורפי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 18.4.2005)). בכל השלבים - החל ברכישה, והמשך בהעברה, ובוודאי בהעברה ממדינה למדינה ועד להמשך הפעולות - מטבע הדברים מעורבות חוליות שונות. בעבריינות הסמים נשקפת מסוכנות מכל אחת מאותן חוליות, ולכן במאבק הבלתי פוסק בעבריינות זו יש להפסיק את הפעילות בכל אחת מאותן חוליות בשרשרת יבוא הסם או הפצתו."
[בש"פ 7083/08 מדינת ישראל נ' אלימלך (14.8.08) פסקה 4].

באשר לחלופת מעצר בעבירות סמים נפסק:

"הכלל הנוהג בעבירה של סחר בסמים הוא כי כלל חלופת מעצר אינה מספקת להפגת המסוכנות הנשקפת ממי שנאשם בעבירה זו. בבסיס תפיסה זו מצויה פגיעתם הרעה של הסמים בחברה, בבחינת חולי המאכל את יסודותיה, העובדה שמאבק יעיל בסמים מחייב את גדיעת שרשרת הפצת הסם ובעיקר העובדה שהסחר בסמים יכול להתבצע גם כאשר המשיב מצוי בחלופת מעצר, וגם כאשר חופש התנועה שלו הוגבל (בש"פ 6463/09 איליה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 26.8.09)). שחרור לחלופת מעצר ייתכן אפוא במקרים אלה רק בהתקיים נסיבות חריגות ויוצאות דופן."

[בש"פ 8800/10 עלי אלטלאקה נ' מדינת ישראל (מיום 14.12.10). פסקה 8 להחלטת כב' השופטת ארבל].

ראו גם:

בש"פ 1924/14 מדינת ישראל נ' זוננשוילי (מיום 24/03/14);

בש"פ 7639/10 עבדל רחמאן בן סלאח, תפל נ' מדינת ישראל (מיום 29.10.10);

בש"פ 4904/10 מסוודה נ' מדינת ישראל (מיום 6.7.10);

בש"פ 684/08 מדינת ישראל נ' אוחנה (מיום 24.1.08);

בש"פ 8915/00 **בן אלישע נ' מדינת ישראל** (מיום 17.12.2000);

28. נשאלת השאלה האם בכול זאת יש מקום להורות לשירות המבחן לבחון את חלופת המעצר המוצעת. אני סבור שהונחה תשתית מספקת להפגת החשש שמא גם בהיותו משוחרר למעצר בית בפיקוח הדוק, ואף בפיקוח אלקטרוני, יימנע המשיב מלעסוק בסחר בסם. חשש מובנה זה הוא העומד ביסוד הפסיקה שקבעה כי ככלל אין לשחרר מעורבים בהפצת סם לחלופות מעצר, שהרי ככלל ניתן להוסיף ולסחור בסם גם ממקום חלופת המעצר. במקרה שלפני, כל שנדרש למשיב הינו מכשיר טלפון נייד כדי להמשיך בעיסוקו, הן השגת הסמים והן מכירתם לאחרים.

29. כפי שנקבע פעמים רבות בפסיקה בעבר, קיים קושי ליתן אמון במי שהפיצו סמים בעבור בצע כסף, כי לא ישובו לעיסוקם זה, אם רק יתאפשר להם, ואפילו הם יורחקו ממקום משכנם הקבוע ויוטלו עליהם תנאים מגבילים, כפי שהוצע על ידי הסנגור הנכבד. קושי זה קיים ודאי נוכח עמדתו הנוקשה של המשיב בחקירתו, במהלכה שתק ולא מסר כל התייחסות לראיות שנאספו כנגדו (**ראו בהקשר זה: בש"פ 3977/09 כהן נ' מדינת ישראל (18.6.09)**; בש"פ 2054/08 **שם טוב נ' מדינת ישראל** (לא פורסמה, 9.3.08)). "[בש"פ 8711/11 **אמיר כתריל נ' מ"י** (4.12.11), פסקה 6]. אף מעורבות בני משפחתו של המשיב בעבירות המיוחסות לו, ולנוכח הימנעותם מלמסור גרסה מלאה או אמינה בחקירתם במשטרה, שוללת אף היא את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר בבית קרוב משפחתו של המשיב, כפי שהציע סנגורו.

30. הרשעותיו הקודמות של המשיב, בין היתר בגין עבירות סמים, וזאת בניגוד לגרסתו בחקירה לפיה מעולם לא השתמש בסמים ואין לו קשר לכך; המאסר המותנה בן 5 חודשים התלוי ועומד כנגדו אשר הינו חב הפעלה באם יורשע בתיק זה; בצירוף הרשעותיו בגין הפרת הוראה חוקית ושיבוש מהלכי משפט, מלמדים הן על מסוכנותו, והן על כך שלא ניתן ליתן בו אמון כי יעמוד בתנאי חלופת המעצר, אמון אשר בלעדיו, שום חלופת מעצר ממילא לא תשכון, אף אם תהא זו חלופה הדוקה במיוחד כמעצר בפיקוח אלקטרוני.

31. לנוכח מצבור הנתונים המלמדים על מסוכנות גבוהה ועל העדרה של אפשרות ליתן אמון במשיב כי יקיים תנאי שחרור קפדניים ולא ימשיך לעסוק בסחר בסם מסוכן במהלך שהייתו במעצר בית, לנוכח עברו המכביד הכולל עבירות סמים ועבירות של הפרת הוראה חוקית ושיבוש הליכי משפט, סברתי כי אין מקום לקבלת תסקיר מעצר בעניינו. אין עסקינן במי אשר מכור לסמים ולכן אף האפשרות לבחון שילובו בהליך גמילה, בסיוע שירות המבחן, אינו רלוונטי.

לנוכח האמור, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

זכות ערר כחוק.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ו, 17/04/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט